

عنوان مقاله:

پیش بینی کیفیت زه آبها ناشی از بهره برداری و اصلاح اراضی شور و سدیمی خوزستان

محل انتشار:

دومین همایش ملی مدیریت شبکه های آبیاری و زهکشی (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سیروس جعفری - استادیار گروه خاکشناسی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین

عبد علی ناصری - دانشیار دانشکده مهندسی علوم آب دانشگاه شهید چمران اهواز

محمود حاجیشاه - کارشناس ارشد شرکت مهندسی مشاور سازآب پردازان

مجید شریفی پور - کارشناس ارشد شرکت مهندسی مشاور سازآب پردازان

خلاصه مقاله:

بسیاری از اراضی دشت خوزستان بویژه در مناطق مرکزی و جنوبی شوری بسیار بالایی دارند و اصلاح این اراضی نیازمند آبخویی در ابتدا و اعمال نیاز آبخویی (Leaching Fraction) در طول دوره بهره برداری می باشد. بنابراین قبل از این که هرگونه عملیات اصلاحی و یا بهره برداری از این اراضی صورت گیرد، بایستی راه حلی برای دفع زه آبهای حاصل اندیشیده شود. بخشی از این زه آبها در زمان آبخویی اولیه تولید می شود که معمولاً کیفیت بسیار پائینی داشته و دارای شوری زیادی می باشد. در طول دوره آبخویی، عمق 90 - 70 سانتیمتری خاک شسته شده و نمکهای اضافه این بخش از خاک تخلیه می شود. برآورد میزان شوری زه آبها در طول دوره آبخویی به عوامل زیادی مانند شوری اولیه خاک، راندمان آبخویی، روش آبخویی و آبیاری، نوع نمکهای خاک، عمق استقرار زهکشها، سطح آب زیرزمینی و غیره بستگی دارد. بر این اساس مدل‌های مختلفی برای پیش بینی کمیت و کیفیت زه آبها در طول دوره آبخویی برای اراضی غرب رودخانه کارون و جنوب کرخه ارائه شد. در این تحقیق به مقایسه نتایج حاصل از آزمایش های میدانی مختلف در آبخویی اراضی و داده های حاصل از به کارگیری مدلها می پردازد و در نهایت بهترین رابطه را معرفی خواهد کرد. برای به دست آوردن داده های میدانی از نتایج آبخویی خاکهای شور با وضعیتی مشابه با وضعیت خاکهای منطقه مورد مطالعه و با سه تکرار استفاده شد.

کلمات کلیدی:

زه آبها، کرخه، آبخویی، شوری، اصلاح اراضی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/60079>

